

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **C. S. a. s.**, IČO: X
sídlem P. 613, X H.
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Urbancem
sídlem Na Poříčí 1046/24, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2022, č. j. 32199/2022-900000-314 ve věci
cla,

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání účastníků

1. Celní úřad pro Olomoucký kraj přijal ve dnech 12. 3. 2019 a 1. 7. 2019 celkem 2 celní prohlášení žalobkyně s návrhy na propuštění bezešvých trubek z nerezavějící oceli s kruhovým průřezem tarifní položky 7304 41 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží (dále jen „HS“)¹, u nichž byl deklarován nepreferenční indický původ a

¹ HS byl zaveden Mezinárodní úmluvou o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, která byla uzavřena v Bruselu dne 14. 6. 1983 [Recueil des traités des Nations unies, sv. 1503, s. 4, č. 25910 (1988)] v rámci Světové celní organizace (WCO) a společně s protokolem o její změně ze dne 24. 6. 1986 schválena jménem Evropského hospodářského společenství rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. 4. 1987

při propuštění zboží tak nebylo vyměřeno ani v jednom případě clo. Dne 25. 6. 2021 zahájil tentýž celní úřad u žalobkyně kontrolu po propuštění zboží. Správce daně dospěl k závěru, že dodavatel žalobkyně, spol. M. T. C. P. L., I. (dále jen „M. T.“) dovezla bezešvé trubky z nerezové oceli z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) do Indie, kde tyto následně byly opracovány úběrem za studena, což však nebylo s to založit jejich nepreferenční indický původ a předmětným trubkám tak zůstal původ čínský. V důsledku tohoto závěru seznal, že v celních prohlášeních žalobkyně špatně deklarovala původ a rovněž, že nebylo vyměřeno antidumpingové clo ve výši 71,9 %, kterému čínské bezešvé trubky z nerezové oceli podléhaly podle nařízení Komise (EU) č. 2018/330, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR (dále jen „nařízení o antidumpingovém clu“), a současně dodatečné clo ve výši 25 % podle prováděcího nařízení Komise 2019/159, kterým se ukládají konečná ochranná opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (dále jen „ochranná nařízení“). Proto clo žalobkyni v odpovídající výši vyměřil dvěma dodatečnými platebními výměry. Správce daně mimo již uvedené předpisy postupoval dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „celní kodex“), nařízení Komise (EU) 2015/2446, jímž se provádí Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (dále jen „prováděcí nařízení k celnímu kodexu“) a zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon (dále jen „celní zákon“).

2. Proti nim brojila žalobkyně odvoláním, na jehož základě žalovaný změnil jeden z platebních výměrů tak, že upustil od uložení dodatečného cla a ve zbylém rozsahu tento platební výměr a druhý platební výměr potvrdil.
3. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení napadených rozhodnutí a její žalobní námítky se dají shrnout následovně:
 - rozpor s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 2017/2093, o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272 (dále jen „nařízení o ukončení šetření“). Toto nařízení bylo vydáno na základě šetření provedeného Evropskou komisí (EK), jehož předmětem bylo zjistit, zda dochází k obcházení nařízení o antidumpingovém clu. Tímto šetřením bylo zjištěno, že u zboží exportovaného M. T. žalobkyni je zemí původu Indie a že zpracování trubek za studena v Indii výrazným způsobem mění jejich základní charakteristiku (rozměry, fyzikální, chemické i metalurgické vlastnosti). Navíc šetření provedené EK mělo kvalitativně vyšší úroveň. EK zjistila, že indiští zpracovatelé zpracovávali duté profily zpracovávané pouze za tepla. Také žalobkyně zpracovávala polotovary zpracované za tepla. Tyto závěry byly vyjádřeny v nařízení o ukončení šetření, které je závazné pro všechny členské státy. Namísto toho žalovaný vycházel ze Závěrečné zprávy OLAF, č. OF/2016/0680/B1 (dále jen „závěrečná zpráva OLAF“), ve které je prezentován závěr odlišný.
 - rozpor s celním kodexem (*pozn. soudu: žalobkyně sice v žalobě zmínila i rozpor s dřívějším celním kodexem, jelikož ten ve věci nebyl aplikován, jedná se o zjevný pozůstatek textu z jiné žaloby vedené tímto soudem*). Prováděcí nařízení k celnímu kodexu v čl. 32 a 33

(Úř. věst. 1987, L 198, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 288). K HS byly vypracovány vysvětlivky v souladu s ustanoveními uvedené úmluvy.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

konkretizuje pravidla určování původu pomocí vyvratitelné právní domněnky. Dle závěrečné zprávy OLAF ale nejsou rozhodující pravidla stanovená přímo v celním kodexu, nýbrž ta uvedená v prováděcím nařízení k celnímu kodexu. Z judikatury Soudního dvora EU (SDEU) vyplývá, že k podstatnému opracování zboží, a tedy i ke změně původu, může dojít, aniž by došlo současně k tzv. tarifnímu skoku což je dle prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu vyžadováno (rozhodnutí SDEU ve věcech C-260/08, C-49/76 a C-162/82). Žalobkyně v průběhu řízení prokázala, že zpracování čínských polotovarů uskutečněné M. T. v Indii představovalo podstatné zpracování zboží v podniku k tomu vybavenému a vyústilo v nový výrobek, resp. představovalo důležitý stupeň výroby. Proto předmětné trubky získaly indický původ.

- žalovaný sice provedl některé žalobkyní navržené důkazy, ale vycházel výhradně ze závěrečné zprávy OLAF. Nedostatečně však zjistil skutkový stav, pokud jde o určení výrobce v ČLR. Dle čl. 2 antidumpingového nařízení je totiž stanovena rozličná sazba pro různé výrobce. Ten však v řízení zjištěn nebyl, přesto byla žalobkyni uložena sazba cla ve výši 71,9 %. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože ve výroku napadeného rozhodnutí, jímž byl jeden z platebních výměrů změněn, není uvedena sazba antidumpingového cla. Jelikož nelze zjistit ani z odůvodnění, lze si jen domýšlet, v jaké sazbě bylo clo doměřeno.
- obdobná řízení založená na závěrečné zprávě OLAF probíhají po celé EU, přičemž žalobkyně poukázala na dva rozsudky italských soudů a na rozhodnutí německého soudu, které zrušily rozhodnutí o antidumpingovém clu. Žalobkyně poukázala na to, že právo by mělo být vykládáno jednotně v celé EU a žalovaný se od jednotného výkladu odchýlil. Následně žalobkyně poukázala na rozsudek SDEU ze dne 21. 9. 2023 ve věci C-210/22, S. (dále jen „rozsudek S.“).
- žalovaný v rozporu s čl. 2 nařízení Komise (EU) č. 2019/1382, kterým se mění některá nařízení o uložení antidumpingových nebo antisubvenčních opatření na některé výrobky z oceli, na něž se vztahují ochranná opatření (dále jen „nařízení o souběhu cel“). Žalobkyně nesouhlasí s tím, že uvedené nařízení není na věc aplikovatelné z důvodu, že celní prohlášení byla učiněna před účinností zmíněného nařízení. Podle žalobkyně uvedený čl. 2 stanoví pouze to, že na základě nařízení o souběhu cel nelze doměřit clo před tím, než vstoupí v platnost. Jelikož v době rozhodování žalovaného již bylo platné, měl dle něj postupovat a případně podle čl. 1 odst. 3 nařízení o souběhu cel uplatnit dodatečné clo ve výši 25 % a antidumpingové clo ve výši sazby 71,9 % snížené o sazbu dodatečného cla, tj. výši 46,9 %.

4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí. Nad rámec toho zdůraznil, že v rámci šetření, které předcházelo vydání nařízení o ukončení šetření, EK nezkoumala původ zboží. Český předklad uvedeného nařízení nedodržuje terminologii zavedenou HS, protože dovezeným materiálem nebyly duté profily, nýbrž trubky. OLAF vycházel z velké části z informací poskytnutých přímo společností M. T. Dále žalovaný uvedl, že si je vědom technologické a energetické náročnosti procesu zpracování za studena, avšak to je snad každé opracování, které mění rozměry trubek. Pro změnu původu však není dostačující. K uplatnění sazbě cla odkázal na str. 21 napadeného rozhodnutí, kde se sazbě věnoval. Povinností celních orgán nebylo zjišťovat konkrétního čínského výrobce, to bylo povinností žalobkyně, pokud hodlala uplatnit nižší sazbu cla. Ve výroku napadeného rozhodnutí, jímž byl změněn jeden z platebních výměrů, skutečně vinou písařské chyby absentuje údaj o sazbě cla, nicméně obě rozhodnutí je nutné

hodnotit jako celek. Pokud jde o sazbu antidumpingového cla, tak tato změněna nebyla, navíc na str. 21 napadeného rozhodnutí žalovaný odůvodnil výši sazby. K námitce týkající se možné aplikace nařízení o souběhu cel žalovaný uvedl, že pro stanovení částky cla je nutné dle čl. 85 odst. 1 celního kodexu aplikovat pravidla, která se na zboží vztahovala v okamžiku, kdy vznikl celní dluh.

5. V dalším podání se žalovaný vyjádřil k rozsudku S. a uvedl, že v nynější věci bylo prokázáno, že z ČLR byly do Indie dovozeny trubky sazebního zařazení 7304 11 (což uvedl sám indický výrobce a vyplynulo to také z obsahu indické dovozní licence) nikoliv 7304 49. Trubky již při dovozu do Indie navíc splňovaly průmyslový standard ASTM A312 a tyto podstatně více a pokročileji zpracované čínské trubky byly v Indii přepracovány na trubky položky 7304 41. Ani po zásahu SDEU nezakládá změnu původu zpracování trubek položky 7304 11 na položku 7304 41.
6. Na rozsudek S. reagovala též žalobkyně, která uvedla, že tento rozsudek plně podporuje její argumentaci, protože potvrdil, že může dojít ke změně původu i bez změny tarifního čísla zboží. Dle žalobkyně v této věci M. T. rovněž zpracovávala trubky tarifního zařazení 7304 49 (nikoliv 7304 11) na trubky tarifního zařazení 7304 41. M. T. dovážené trubky byly do položky 7304 11 zařazeny ryze z formálních důvodů, aby byl jejich postup souladný s povoleními vydanými indickou vládou. S ohledem na jejich rozměry se ani nemohlo jednat o trubky pro ropovody či plynovody, které do položky 7304 11 spadají. Žalovaný vůbec nezkoumal, jaké trubky byly do Indie dováženy.
7. U jednání se účastníci vyjádřili k rozsudku SDEU ze dne 2. 10. 2025 ve věci C-86/24, C. S. (dále jen „rozsudek C. S.“). Žalobkyně uvedla, že pro nynější věc nepřináší nic zásadního, protože se dle jeho odst. 31 týkal zpracování za studena, kdežto trubky v nyní řešené věci byly zpracovány toliko postupem za tepla. Trubky dovezené z ČLR spadaly do položky 7304 49 nikoli 7304 11. Nadto po přepracování v Indii nebyly použitelné pro vedení ropy či plynu, o čemž svědčí jejich rozměry a také jejich sazební zařazení v rámci kombinované nomenklatury², protože nebyly zařazeny do položky 7304 41 00 10 (trubky pro vedení kapalin a plynů), nýbrž do položky 7304 41 00 90 (ostatní). Žalovaný uvedl, že rozsudek C. S. je pro věc zásadní a potvrdil, že se nezměnilo původní určení trubek ani jejich technologické vlastnosti.

B. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ke skutkovým námitkám

9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že předmětné trubky v okamžiku jejich exportu do EU splňovaly náležitosti trubek položky 7304 41. Dále zaměřil dokazování na stav trubek v okamžiku jejich exportu z ČLR do Indie a zjistil, že tyto trubky byly vyrobeny procesem úběrem za tepla v ČLR a zařazeny do tarifní skupiny 7304 11. Již v době exportu do Indie tyto trubky splňovaly normu ASTM A312. M. T. je následně procesem zpracování

² nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku.

za studena (žihání, pasivace, moření) opracovala tak, že došlo ke změně jejich rozměrů (např. str. 6, 8 až 11, 14 napadeného rozhodnutí).

10. Soud nesouhlasí s žalobkyní, že do Indie byly dovezeny trubky, resp. duté profily sazebního zařazení 7304 49. Žalobkyně až v podání ze dne 7. 12. 2023 poprvé výslovně namítla, že trubky, které byly předmětem dovozu z ČLR do Indie, měly být zařazeny do položky 7304 49. Krajský soud k této námitce nicméně uvádí, že povolení k dovozu trubek sazebního zařazení 7304 49 společnost M. T. získala až od února 2020. Nelze souhlasit s žalobkyní, že by vydaná povolení byla ryze formální a že by společnost M. T. dovážela jiné trubky a pouze formálně je klasifikovala jako trubky sazebního zařazení 7304 11. Taková okolnost ze spisu nevyplývá. Společnost M. T. ve svých vyjádřeních založených ve spisu uvedla, že dodržování vydaných povolení je ze strany vlády kontrolováno (dopis M. T. ze dne 15. 4. 2019, str. 5). Proto se tvrzení žalobkyně nejvíce jeví jako pravděpodobné. M. T. též výslovně potvrdila, že dovážela trubky tarifního zařazení 7304 11 (viz dopis M. T. ze dne 15. 4. 2019, str. 5, resp. dopis M. T. ze dne 13. 8. 2019, str. 7).
11. Dále soud poukazuje na bod 31 preambule nařízení o ukončení šetření, v němž je uvedeno, že *při ověřování se ukázalo, že indičtí výrobci téměř výhradně nakupovali duté profily tvářené za tepla a tvářené za studena prováděli v Indii*. Předně je nutné uvést, že předmětný článek byl do české verze nesprávně přeložen, když překlad nedodržuje terminologii stanovenou HS. Německé, anglické i francouzské znění označuje v bodě 31 dovozený materiál jako trouby a trubky (*Rohre, tubes, des tubes*), nikoliv duté profily (jako český). Trouby a trubky definují vysvětlivky HS jako *soustředné duté výrobky konstantního průřezu s jedinou uzavřenou dutinou po celé délce, jejichž vnější a vnitřní profily mají stejný tvar. Ocelové trouby a trubky mají převážně kruhový, oválný, čtvercový nebo obdélníkový průřez. Mohou mít mimoto rovnostranný trojúhelníkový nebo pravidelný vypouklý mnohoúhelníkový průřez. Za trouby a trubky se rovněž považují výrobky jiného než kruhového průřezu se zaoblenými hranami po celé své délce, jakož i trouby se zesílenými konci. Mohou být leštěné, potažené, obýbané (včetně svitek), se závitem a závitovými spoji nebo bez nich, vrtané, zúžené, rozšířené, kónického tvaru nebo s přírubami, prstenci nebo kroužky*. Tentýž dokument vymezuje duté profily jako *duté výrobky, které neodpovídají výše uvedené definici, zejména ty, jejichž vnější a vnitřní profily nemají stejný tvar* (k rozdílu mezi troubou, trubkou a dutým profilem srov. rozsudek S.). V řízení bylo zjištěno, že dovezené výrobky měly vnitřní a vnější tvar stejný, proto se jednalo o trubky, nikoliv duté profily. Z toho vyplývá, že také šetřením EK bylo zjištěno, že společnost M. T. dovážela do Indie trubky dokončené za tepla.
12. Krajský soud nesouhlasí s žalobkyní ani v tom, že by společnost M. T. dovážela trubkové polotovary. V řízení totiž vyplynulo, že do Indie byly dováženy pokročile zpracované trubky, které již splňovaly normu ASTM A312 (k tomu srov. také rozsudek C. S., viz níže). Nelze tak hovořit o jakýchkoli polotovarech, které by mohly spadat do sazebního zařazení 7304 49 10, zde lze totiž dle vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře zařadit nedokončené trubky, které jsou určeny k dalšímu přepracování na trubky jiného tvaru a jiné tloušťky stejně s přesnějšími rozměrovými tolerancemi. Norma ASTM A312 se však vztahuje na hotové výrobky dokončené jak za tepla, tak za studena. Nelze souhlasit ani s argumentem žalobkyně, že se nemohlo jednat o trubky sazebního zařazení 7304 11, protože do této položky patří trubky určené pro ropovody a plynovody, které jsou z povahy věci širší než ty, které byly do Indie dovezeny. Kombinovaná nomenklatura a vysvětlivky k ní vydané ani vysvětlivky k HS neuvádí minimální rozměr trubek předmětné položky. Naopak lze poukázat na bod 18 vyjádření EK učiněném v řízení před SDEU ve věci C. S. (viz níže), kde

EK uvedla s odkazem na technickou normu ASTM A312, že trubky z nerezavějící oceli splňující tuto normu mají široké využití, např. v rámci nakládání s ropou a plynem se používají v produktovodech, rafinériích a petrochemických zařízeních. Sama M. T. ve svém dopise ze dne 15. 4. 2019 (str. 3) uvedla, že její výrobky bývají používány pro ropná a plynová potrubí a že obchoduje také se subjekty působícími v petrochemickém průmyslu. Nicméně je zcela lhostejné, zda se společnost M. T., resp. žalobkyně zabývá výstavbou ropovodů či plynovodů. Tyto trubky totiž byly v Indii přepracovány na trubky sazebního zařazení 7304 41, které si žalobkyně u společnosti M. T. objednala.

13. Námitky žalobkyně vůči skutkovému závěru, nejsou důvodné (žalobkyně sice nezpochybnila, že by trubky byly zpracovány v ČLR toliko postupem za tepla, nicméně pro úplnost soud k detailnímu odůvodnění stran toho, že trubky vyrobené v ČLR splňující normu ASTM A312, byly vyrobeny toliko postupem za tepla odkazuje na účastníkům známý rozsudek 60 Af 13/2021).

K rozporu s nařízením o ukončení šetření

14. Žalovaný k této námitce v napadeném rozhodnutí uvedl, že vyšetřování vedené EK nebylo realizováno podle celních předpisů upravujících pravidla pro určení původu zboží. Smyslem šetření EK bylo prověřit, zda v Indii nedochází k činnostem, které jsou v antidumpingovém nařízení hodnoceny jako obcházení tohoto opatření a s tím související prověření důvodnosti rozšíření antidumpingového cla na trubky indického původu. Konstatování o tom, že zpracování trubek v Indii je hospodářsky opodstatněné znamená jen to, že tento postup je dostatečný k tomu, aby nebyl považován za obcházení antidumpingových pravidel. To však nevylučuje aplikaci pravidel pro určení původu. Žalobkyně na základě nařízení o ukončení šetření rozhodně nemohla získat dobrou víru v indický původ předmětných trubek (str. 17 až 19 napadeného rozhodnutí).
15. Žalobkyni lze přisvědčit, že čl. 84 preambule nařízení o ukončení šetření stanoví, že *zpracování za studena představuje zásadní změnu výrobku a že existují opodstatněné a hospodářské důvody, jiné než vyhýbání se clu, pro jakoukoli změnu obchodních toků mezi ČLR, Indií a Unií*. Ve shodě s žalovaným však krajský soud uvádí, že předmětným závěrem rozhodně nechtěla EK určit původ trubek dodávaných do EU z Indie, do níž byly dovezeny z ČLR. Z preambule nařízení o ukončení šetření zcela zřetelně vyplývá, že smyslem šetření bylo prověřit, zda export trubek z ČLR do Indie a na to navazující zpracování těchto trubek za studena a jejich následný reexport do EU, není pouhým obcházením platných antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036, o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní antidumpingové nařízení“), které definuje činnosti, které se považují za obcházení antidumpingových pravidel. Tento závěr je zřejmý již z toho, že se v preambuli nařízení o ukončení šetření pojednává o tom, že důvodem pro zahájení šetření bylo podezření na obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingové nařízení (čl. 3 až 8 preambule). Činnost indických výrobců pak byla ve světle tohoto článku hodnocena a bylo pouze podpůrně přihlédnuto k pravidlům původu stanovených v celních kodexech a prováděcích nařízeních (čl. 17 a 61 preambule). Ve světle toho je nutné vyložit shora uvedený závěr učiněný v čl. 84 preambule. Tento závěr totiž znamená opravdu jen to, že toto zpracování je dostatečně hospodářsky odůvodněné na to, aby nebylo považováno za obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingové nařízení a rozhodně jej nelze vyložit jako normativní konstatování o indickém původu trubek dovezených do EU. Tomu nasvědčuje také čl. 72 a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

také čl. 85 preambule, který stanoví, že *podmínky uvedené v čl. 13 odst. 1, za nichž je třeba se domnívat, že dochází k obcházení, tedy nejsou splněny a platná opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR by neměla být rozšířena na dovoz téhož výrobku zasílaného z Indie, ať už je u něj deklarován původ z Indie, či nikoli*. Tento závěr podporuje také vyjádření někdejší evropské komisařky pro obchod, které žalobkyně zcela příhodně v textu žaloby citovala a ve kterém dotyčná komisařka pojednává o prošetření obcházení antidumpingových pravidel, nikoliv o určování původu.

16. V návaznosti na to je irelevantní námitka, z jakých údajů vycházela při svém šetření EK a závěrečná zpráva OLAF a zda provedli šetření namísto. Navíc soudu není zřejmé, jaké konkrétní zjištění má být touto námitkou zpochybněno. Nutno také poukázat na to, že žalovaný nevycházel jen ze závěrečné zprávy OLAF, resp. poznámky OLAF č. OCM(2021)111174-12/04/2021 (dále jen „poznámka OLAF“), jak několikrát namítala žalobkyně, ale provedl podrobné dokazování. Nadto nelze ani souhlasit s žalobkyní, že by společnost M. T. neměla možnost vyjádřit se ke zjištěním OLAF. S ním totiž po celou dobu šetření a také po jeho ukončení komunikovala a její vyjádření žalovaný rovněž použil jako důkaz.
17. Nejsou relevantní ani odkazy na čínské statistiky týkající se vývozu trubek zpracovaných za tepla a za studena. Jak bylo vysvětleno výše, z ČLR do Indie společnost M. T. dovážela trubky sazebního zařazení 7304 11, které splňovaly normu ASTM A312, přičemž ze zjištění OLAF vyplynulo, že takto zpracované trubky mohou být vyrobeny jak postupem za tepla, tak postupem za studena. Prováděcí nařízení k položce 7304 11 vskutku nerozlišují mezi trubkami této položky vyrobenými za tepla a za studena.
18. Žalobkyně nemá pravdu ani v tom, že nařízení o ukončení šetření a v něm uvedené zjištění o hospodářsky odůvodněném zpracování trubek za studena v Indii, je závazné. Ohlédne-li soud od výše popsaného závěru, že se dané nařízení na určování původu vůbec nevztahuje, pak je nutné uvést to, že uvedené konstatování se nachází v preambuli, která není právně závazná (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 As 219/2019-49, bod 28 a judikaturu SDEU v něm uvedenou). Samotný normativní text nařízení o ukončení šetření, který je právně závazný, pojednává pouze o tom, že se šetření ukončuje. Z nezávazné části nařízení, které se navíc netýká určování původu, rozhodně nemohla žalobkyně nabít legitimní očekávání o indickém původu předmětných trubek.
19. Pouze na okraj je namísto doplnit, že obdobná argumentace zazněla ze strany žalobkyně a také Španělského království v řízení před SDEU ve věci C. S. (viz níže). SDEU se sice k této argumentaci nevyjádřil, nicméně pokud by ji shledal důvodnou (tedy že by bylo v principu vyloučeno, aby dodané trubky podléhaly antidumpingovému clu), lze předpokládat, že by se věcně položenou předběžnou otázkou vůbec nezabýval a zamítl by jí pro nepřipustnost (srov. rozsudek SDEU ze dne 28. 3. 2017, ve věci C-72/15, *Rosneft*, odst. 50 a tam citovanou judikaturu). Ani z rozsudku S., který výslovně zmínil nařízení o ukončení šetření, nevyplývá, že by zmíněné nařízení mělo určit původ zboží.
20. S ohledem na uvedené hodnotí soud námitku jako nedůvodnou, byť musí soud doplnit, že nařízení o ukončení šetření sice nemá význam z hlediska právního, některé skutkové závěry shrnuté v jeho preambuli, mají pro posouzení věci význam a soud je proto využil (viz výše).

K rozporu s celním kodexem a souvisejícím námitkám

21. Žalovaný v napadených rozhodnutích k otázce určení původu předmětných trubek předně uvedl, že není sporu o tom, že předmětné trubky v okamžiku jejich exportu do EU splňovaly náležitosti trubek položky 7304 41. Dále zaměřil dokazování na stav trubek v okamžiku jejich exportu z ČLR do Indie. K tomu uvedl, že ze závěrečné zprávy OLAF vyplývá, že M. T. dovážela z ČLR do Indie bezešvé trouby a trubky tarifního čísla 7304 dokončené v ČLR úběrem za tepla. Tyto trubky pak M. T. v Indii procesy úběru za studena a na ně navazujícími dokončovacími operacemi (včetně žíhání) přepracovávala na trubky stejného tarifního čísla, avšak nižšího průměru, se slabší stěnou a ve vyšší kvalitě, které vyvážela do EU. Tímto způsobem docházelo ke změně vzhledu a vlastností trubek vyvážených do EU. Tímto zpracováním však trubky nezískaly nepreferenční indický původ (str. 6 napadeného rozhodnutí).
22. Pravidla určování původu ani pravidla stanovená v antidumpingovém nařízení se od té doby nezměnila. Dle poznámky OLAF a dle vyjádření M. T. se na této praxi nic nezměnilo ani v roce 2019, tj. i v tomto roce zmíněná společnost přepracovávala čínské trubky dokončené za tepla úběrem za studena na trubky menších rozměrů. Až na konci roku 2020 M. T. zahájila vlastní výrobu trubek dokončených za tepla (z tyčí a ingotů), které dále přepracovávala za studena. Takto vyrobené trubky (získané z trubek dokončených za tepla v Indii) již podle platných pravidel původu získávaly indický nepreferenční původ. V srpnu 2019 (žalobkyně však učinila celní prohlášení v březnu a červenci 2019) M. T. změnila popis trubek dovážených z ČLR, stále se však jednalo o bezešvé trubky dokončené za tepla (*stainless steel hollow pipe hot finished*). Dovožová položka trubek se v roce 2020 změnila z údaje 7304 11 na údaj 7304 49. Tedy až v roce 2020 začala M. T. používat při dovozu z ČLR podpoložku 7304 49. Z povolení k bezcelním dovozům trubek z ČLR bylo zjištěno, že M. T. byla oprávněna dovážet z ČLR za účelem přepracování a následného vývozu bezcelně bezešvé čínské trubky z nerezové oceli dokončené za tepla spadající do podpoložky 7304 11 10. Výrobky spadající do podpoložky 7304 49 00 měla M. T. povoleno bezcelně dovážet až od roku 2020 (str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí). Z toho podle žalovaného vyplynulo, že M. T. zpracovávala a pro domácí trh z ČLR dovezené trubky úběrem za studena a prováděla dokončovací operace v podobě žíhání, pasivace, moření a další operace, které již neměly vliv na sazební zařazení zpracovaných trubek (str. 11 napadeného rozhodnutí).
23. Z technické zprávy zpracované V. Vyasem žalovaný zjistil technologický proces výroby trubek za tepla. Z něj rovněž vyplývá, že M. T. dovážela do Indie trouby a trubky tarifního čísla 7304, dokončené procesy za tepla, a nikoliv duté profily. Současně tento materiál plně vystihuje podstatu pravidel původu, když popisuje, jak náročným procesem procházejí tyče či ingoty, aby z nich vznikly trubky dokončené za tepla. Pokud nebyly tyče či ingoty původní v ČLR, přepracováním na trubky zcela jednoznačně čínský původ získaly, neboť zpracování vedlo ke změně tarifního čísla (viz příloha 22-01 prováděcího nařízení k celnímu kodexu k tarifním položkám 7304 11 a 7304 49). Naproti tomu M. T. tyto trubky (tarifní číslo 7304 splňující normu ASTM A312) v Indii přepracovala za studena tak, že redukovala jejich rozměry a zvýšila jejich přesnost. Výsledkem zpracování v Indii byly znovu trubky tarifního čísla 7304, avšak užší, se slabší stěnou a přesnější. Takovým zpracováním již ke změně tarifního čísla a tím ani k získání indického původu podle platných pravidel nedošlo (str. 14 a 16 napadeného rozhodnutí).
24. Takové zpracování nemohlo na základě prováděcího nařízení k celnímu kodexu získat nepreferenční indický původ, protože nedošlo ke změně sazebního zařazení ani ke zpracování dutých profilů položky 7304 49. Pravidla původu musejí být vykládána v

kontextu celkového procesu získání výrobku od nejprimárnějších forem a surovin až po konečný výrobek. K získání původu v konkrétní zemi nebo území vedou pouze operace skutečně podstatné a důležité z pohledu celého procesu vzniku konečného výrobku. Proces výroby bezešvých trubek ze železné rudy nebo ocelového odpadu a šrotu zahrnuje nepřeborné množství více či méně významných a náročných zpracovatelských operací a činností. Podle platných pravidel původu lze na technologicky i energeticky náročné výrobě trubek ze železné rudy nebo železného šrotu vysledovat pouze tři zásadní zpracovatelské operace na nepůvodním zboží, které vedou k získání původu v zemi nebo území, kde byly provedeny. Jedná se o výrobu železa ze železné rudy, výrobu ingotů, polotovarů nebo jiných primárních forem ze železa nebo železného šrotu a odpadu, a konečně výrobu dutých předválek a trubek z primárních forem. Veškeré další zpracovatelské operace, při kterých nedochází ke změně tarifního čísla již nemají žádný vliv na původ konečného výrobku (str. 17 napadeného rozhodnutí).

25. Čl. 1 odst. 1 nařízení o antidumpingovém clu stanoví, že se ukládá *konečné antidumpingové clo na dovoz bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli (jiných než s připojeným příslušenstvím, vhodných pro vedení plynů nebo kapalin, pro použití v civilních letadlech), v současnosti kódů KN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 a ex 7304 90 00 (kódy TARIC 7304410090, 7304499390, 7304499590, 7304499990 a 7304900091) a pocházejících z Čínské lidové republiky.*
26. Podle čl. 60 odst. 2 celního kodexu zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.
27. Podle čl. 62 celního kodexu Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.
28. Podle čl. 32 prováděcího nařízení k celnímu kodexu se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno.
29. Z kapitoly 73 přílohy 22-01 prováděcího nařízení k celnímu kodexu plyne, že se země původu stanoví dle základních pravidel. U položky 7304 41 je uvedeno základní pravidlo, že zboží *Trouby, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)* nabude zemi původu dle pravidla CTH nebo změnou dutých profilů položky 7304 49. Zkratka CTH přitom dle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla.
30. Posledně uvedeným pravidlem pro určení původů se zabýval SDEU v rozsudku S. a s odkazem na dřívější judikaturu dospěl k závěru, že EK je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží považuje za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování,

kteřé bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle čl. 60 nového celního kodexu. Cílem těchto aktů je upřesnit, jakým způsobem musí být abstraktní kritéria uvedená v posledně uvedeném ustanovení vykládána a uplatňována v konkrétních situacích. Cíle sledované nařízením v přenesené pravomoci musí být takové povahy, aby odůvodňovaly jeho přijetí, toto nařízení musí splňovat požadavek na odůvodnění, který je pro takový akt závazný, a posouzení EK týkající se určení země původu výrobků, na které se uvedené nařízení vztahuje, nesmí být stiženo nesprávným právním posouzením nebo zjevně nesprávným posouzením s ohledem na čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu. Tento původ totiž musí být v každém případě určen podle rozhodujícího kritéria, kterým je poslední *podstatné zpracování nebo opracování* dotyčného zboží. Tento výraz musí být sám o sobě chápán tak, že odkazuje na fázi výroby, během níž toto zboží získá své určení, jakož i specifické vlastnosti a složení, které dosud nemělo a které nemají později projít významnými kvalitativními změnami. Podle SDEU nepostačuje hledat kritéria vymezující původ zboží v sazebním zařazení zpracovaných výrobků, jelikož společný celní sazebník byl vytvořen s ohledem na své vlastní účely, a nikoli s ohledem na určování původu výrobků. Přestože změna sazebního zařazení zboží, ke které došlo jeho zpracováním, naznačuje, že charakter jeho zpracování nebo opracování je podstatný, nemění to nic na tom, že zpracování nebo opracování může být podstatného charakteru i v případě, že ke změně zařazení nedojde. Kritérium změny sazebního zařazení se vztahuje na většinu situací, ale neumožňuje identifikovat všechny situace, ve kterých je zpracování nebo opracování zboží podstatné. Podle SDEU EK nepředložila žádné přesvědčivé odůvodnění pro odlišné znění pravidel určování původu ve vztahu k troubám a trubkám položky 7304 49 na straně jedné a dutých profilů téže položky na straně druhé. Obě kategorie výrobků totiž procházejí zpracováním za studena, které dle soudu podstatně mění jejich fyzikální, mechanické a metalurgické vlastnosti. Přitom takové změny mohou být rozhodující pro určení původu výrobku. Uvedené pravidlo v podstatě vylučuje, že dané operace přiznávají výrobku povahu výrobku pocházejícího ze země, kde k těmto operacím došlo, zatímco obdobné operace jsou rozhodující pro určení získání původu pro podobné výrobky. Podle SDEU tak byl jediným rozlišovacím kritériem fakticky pouze geometrický tvar za studena zpracovávaného výrobku. SDEU dovodil neplatnost základního pravidla obsaženého v prováděcím nařízení platného pro zboží podpoložky 7304 41 pro rozpor s čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu, a to v rozsahu, v němž vylučuje, aby vliv na původ zboží mělo opracování trub a trubek podpoložky 7304 49 za studena, jehož výsledkem jsou trouby a trubky spadající do podpoložky 7304 41. SDEU závěrem vysvětlil, že základní pravidlo pro určení původu, které se vztahuje na duté profily podpoložky 7304 49, musí být rozšířeno rovněž na trouby a trubky podpoložky 7304 49.

31. Po zásahu SDEU pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 zní: *CTH nebo změna položky 7304 49.*
32. Poté zdejší soud usnesením ze dne 23. 1. 2024, č. j. 60 Af 13/2021-184, přerušil řízení a požádal SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou soud formuloval následovně: *Je platné základní pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží stanovené v příloze 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 v rozsahu, v němž vylučuje, že pro změnu původu za tepla dokončených trubek položky 7304 11 splňujících normu ASTM A312 je dostačující jejich zpracování za studena (úběrem za studena)? Zdejší soud odkázal na rozsudek S. Podstata předběžné otázky tkvěla v přenositelnosti závěrů tohoto rozsudku i na trubky nyní řešené.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

33. SDEU o položené předběžné otázce rozhodl rozsudkem C. S. ve kterém uvedl, že v projednávaném případě Komise tvrdí, že soulad trub a trubek pocházejících z Číny, dovezených do Indie a spadajících do položky 7304 11 HS s normou ASTM A312 dokládá, že tyto výrobky již byly konečnými výrobky, které nemohly být předmětem podstatného hospodářsky odůvodněného zpracování vedoucího ke změně původu. Komise rovněž v podstatě tvrdí, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, nevede k tomu, že by získaly určení a složení, které dosud neměly, jelikož posledními kvalitativními změnami prošly při zpracování za tepla, které vedlo k jejich zařazení do první položky. Podle ní totiž takové zpracování těchto trub a trubek za studena sice vede k nezvratným změnám těchto výrobků, především zmenšením jejich rozměrů, ale nebrání tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312, jak se shodují všichni zúčastnění, kteří předložili Soudnímu dvoru vyjádření. Komise uvádí, že se tím uvedené zpracování za studena liší od zpracování za studena v případě trubkových polotovárů, což jsou meziprodukty, kterých se týká rozsudek ze dne 21. září 2023, S. Deutschland (C-210/22, EU:C:2023:693), a které spadají do položky 7304 49 HS. V tomto ohledu je třeba uvést, že zboží uvedené v položce 7304 11 HS je popsáno jako bezešvé trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody z nerezavějící oceli a zboží uvedené v položce 7304 41 HS je popsáno jako ostatní bezešvé trouby a trubky s kruhovým příčným průřezem z nerezavějící oceli a tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena). Trouby a trubky tudíž přestávají spadat do položky 7304 11 HS a mohou spadat do položky 7304 41 HS v důsledku ztráty vlastností typických pro trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody, která nevede nutně ke ztrátě vlastností, které je činí použitelnými pro tyto účely. Z výše uvedeného vyplývá, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek. Tento závěr není vyvrácen odpovědí předkládajícího soudu na žádost Soudního dvora o informace, zmíněnou v bodě 18 tohoto rozsudku, podle které zpracování trubek položky 7304 11 HS za studena může mít podstatný dopad na rozměry, strukturu a vlastnosti těchto trubek. Z této odpovědi totiž nevyplyvá, že zpracování trubek dotčených ve věci v původním řízení za studena bylo takového rozsahu, že tyto trubky již nejsou použitelné pro přepravu ropy nebo plynu, nebo že bylo změněno jejich složení. Takový závěr je naopak potvrzen skutečností, že uvedené trubky po tomto zpracování stále splňují normu ASTM A312. Jak uvádí Komise – a ostatní zúčastnění jí v tomto neopoují – je tento soulad dokladem o tom, že jsou tyto trubky použitelné jako potrubí pro přepravu ropy a plynu. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že rozdíl v zacházení, pokud jde o určení původu, mezi zpracováním trub a trubek položky 7304 11 HS za studena a zpracováním trub a trubek položky 7304 49 HS za studena, zavedený základním pravidlem, je objektivně odůvodněný. Komise se tedy přijetím tohoto pravidla nedopustila zjevně nesprávného posouzení. S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že její přezkum neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost základního pravidla.
34. Krajský soud s ohledem na uvedené konstatuje, že zpracování za studena provedené v Indii (konkrétně válcování, moření, pasivace, žíhání v peci, narovnávání a řezání) nebylo dostatečné pro změnu původu trubek. Jak uvedl SDEU v citovaném rozsudku ve věci C. S., trubky již v ČLR splňovaly standard ASTM A312 a jednalo se v podstatě o hotové výrobky. Zpracování v Indii již nepřineslo nic podstatného z hlediska pravidel pro určení původu zboží. SDEU neakceptoval vyjádření zdejšího soudu, který se odkázal na tvrzení M. T., dle kterého má jí prováděné zpracování vliv na mez pružnosti a pevnost v tahu (srov. dopis

M. T. ze dne 15. 4. 2019, str. 3, 4 a 5), na znalecký posudek č. 6/21 zpracovaný doc. J., ze kterého v obecné rovině vyplývá, že zpracováním v Indii došlo k výraznému přetvoření rozměrů, struktury a vlastností původního materiálu, což měly dokázat materiálové analýzy – tvrdost, pevnost, mikrostruktura (str. 4 zmíněného posudku), a také na závěry obsažené v preambuli nařízení o ukončení šetření, dle nichž zpracování za studena mění fyzikální, mechanické a metalurgické vlastnosti trubek.

35. SDEU poukázal na to, že zpracování trubek v Indii sice mělo za následek nezvratné změny, avšak i po těchto změnách byly trubky stále použitelné pro vedení ropy či plynu, tj. nezměnila se podstata původního sazebního zařazení a původní určení a složení trubek. Jinak řečeno zpracování v Indii nevyústilo ve vytvoření trubek s vlastními specifickými vlastnostmi a složením, jež toto zboží před uvedenou operací nemělo. SDEU rovněž potvrdil, že rozsudek S. se na nynější věc nevztahuje, protože v něm bylo řešeno zpracování trubkových polotovarů, které nesplňovaly požadavky technické normy pro bezešvé trubky z nerezavějící oceli vyrobené za tepla (odst. 36 rozsudku S.). V nyní řešené věci trubky 7304 11 splňovaly normu ASTM A312 před i po zpracování za studena.
36. K námitkám žalobkyně soud uvádí, že odkazu žalobkyně na odst. 31 rozsudku C. S. nerozumí. V něm SDEU uvedl, že *zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek*. V nynějším řízení se hodnotí zpracování za studena provedené v Indii. Citovaný odstavec vhodně shrnuje úvahy soudu.
37. S žalobkyní nelze souhlasit ani v tom, že by trubky dovezené z ČLR do Indie spadaly do položky 7304 49. S touto námitkou se již zdejší soud zabýval výše. Krajský soud nesouhlasí ani s tím, že by trubky po jejich zpracování v Indii přestaly být způsobilé pro vedení ropy či plynu. Jednak opačnému závěru SDEU mohla žalobkyně odporovat, ale dle odst. 32 rozsudku C. S. tak neučinila. Dle SDEU byla určující přítomnost normy ASTM A312. SDEU se výslovně zabýval celou položkou 7304 41. Není proto rozhodující, že trubky byly platebními výměry zařazeny do položky 7304 41 00 90 (ostatní), nikoliv do položky 7304 41 00 10 (trubky pro vedení kapalin a plynů). Navíc samotné sazební zařazení trubek do položky 7304 41 00 90 nic nevypovídá o tom, zda trubky mají vlastnosti, které je činí použitelnými pro vedení ropy či plynu. Právě o vlastnostech, které činí trubku použitelnou k tomuto účelu, nikoliv o vlastnostech typických, které jsou určující pro sazební zařazení, SDEU pojednával. Ve své podstatě SDEU poukázal na to, že i když mělo opracování trubky za následek změnu sazebního zařazení, materiálně k zásadní změně nedošlo. Tato skutečnost je pro věc rozhodující.
38. K dalším námitkám krajský soud uvádí, že rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 17. 1. 2022, č. j. 52 Af 28/2021-98 není pro nynější věc použitelný. Jednak proto že byl na základě kasační stížnosti zrušen rozsudkem NSS ze dne 11. 1. 2024, č. j. 10 Afs 41/2022-148, a také proto, že v dané věci bylo prokázáno, že došlo ke zpracování čínských trubek sazebního zařazení 7304 49, tj. nikoliv 7304 11 jako v nyní řešené věci.
39. Odkazy žalobkyně na rozsudky italských soudů a německého soudu nejsou relevantní. Žalovaný v nyní řešené věci provedl rozsáhlé dokazování, které mu umožnilo sledovat stav trubek po jejich exportu z ČLR do Indie a poté v době jejich exportu z Indie do EU. Žalovaný se tedy nespolehl jen na závěrečnou zprávu OLAF. Navíc rozsudky jiných členských států,

kteře byly založeny na nedostatečném zjištění skutkového stavu, nemohou být z povahy věci nikterak určující, protože v každém řízení se hodnotí vždy konkrétní skutkový stav, který se v jednotlivých řízeních může i zásadně lišit.

40. Krajský soud plně souhlasí s žalovaným, že závěry polských celních orgánů nebyly pro žalovaného závazné. Žalovaný nevycházel pouze ze závěrečné zprávy OLAF, ale provedl vlastní dokazování, jak již soud uvedl. Byť žalovaný pochybil v některých skutkových otázkách, jeho závěr o tom, že zpracování v Indii nepřineslo žádnou podstatnou změnu z hlediska pravidel pro určování původu, je správný.
41. Lze proto uzavřít, že zpracování za studena provedené společností M. T. nevedlo ke změně původu trubek, které i nadále zůstaly čínské a měly podléhat antidumpingovému clu.

*K nepřezkoumatelnosti a nedostatečnému zjištění skutkového stavu ohledně sazby
antidumpingového cla*

42. Ve výroku platebního výměru ze dne 29. 12. 2021, č. j. 74088-20/2021-580000-51 je uvedena tabulka, ve které je v řádce č. 47 (Základ pro vyměření poplatku v Kč) uvedeno jako nový údaj: 575 271. V řádce 47 (Sazba antidumpingového cla v %) je jako nový údaj uvedeno: 71,9. V řádce 47 (Částka antidumpingového cla v Kč) je jako nový údaj uvedeno: 413 620.
43. Žalovaný výrokem a) napadeného rozhodnutí tabulku obsaženou ve shora uvedeném platebním výměru nahradil, přičemž v řádcích 47 je u základu pro vyměření poplatku uvedeno 575 271, v řádce 47 u sazby antidumpingového cla je prázdné místo, v řádce 47 u částky antidumpingového cla je uvedeno 413 620.
44. Již ze shrnutého obsahu výroků obou rozhodnutí je zřejmé, že došlo pouze k administrativní chybě, v důsledku které nebyla sazba antidumpingového cla uvedena v příslušném řádku výroku a) napadeného rozhodnutí. Základ pro výpočet cla i výsledná částka zůstaly stejné, nutně tedy musela zůstat stejná i sazba. V odůvodnění se navíc pojednává o tom, že sazba činila 71,9 % (str. 21 napadeného rozhodnutí). Jediným důvodem pro změnu výroku platebního výměru bylo, že žalovaný snížil doměřené clo o dodatečné clo (viz námitka níže). Je pozoruhodné, že žalobkyně namítá, že ani z odůvodnění nelze zjistit sazbu antidumpingového cla a současně namítá, že neměla být uplatněna sazba tohoto cla ve výši 71,9 %. Napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné není.
45. Ke konkrétní sazbě antidumpingového cla žalovaný uvedl, že dle čl. 1 odst. 2 nařízení o antidumpingovém clu se individuální celní sazby vztahují k jednotlivým zde uvedeným společnostem, přičemž pro všechny ostatní společnosti je sazba cla 71,9 %. Pro uplatnění individuální sazby antidumpingového cla musí být dle čl. 1 odst. 5 nařízení o antidumpingovém clu celním orgánům předložena platná obchodní faktura obsahující prohlášení ve znění upraveném v tomto ustanovení, datované a podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který takovou fakturu vystavil. To se v daných případech nestalo, uplatnění sazby cla 71,9 % proto bylo oprávněné. Tyto podmínky jsou pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla kogentní a neobsahují žádné výjimky pro dovozy zboží z jiných států, než je přímo ČLR. Podmínky pro uložení antidumpingového cla jsou dány původem zboží (ČLR) a druhem zboží (bezešvé trubky). Země vývozu nemá a nemůže mít na uložení antidumpingového cla žádný vliv. Bylo na žalobkyni, zda ve spolupráci se svým dodavatelem prokáže splnění podmínek pro přiznání výhodnější individuální sazby antidumpingového cla (str. 21 napadeného rozhodnutí).

46. Z čl. 1 odst. 2 nařízení o antidumpingovém clu vyplývá, že tato cla se pohybují v rozmezí od 48,3 % do 71,9 % pro jednotlivě vyjmenované společnosti, se sazbou zbytkového cla ve výši 71,9 %.
47. Odst. 5 téhož ustanovení dále stanoví, že *uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno povinností předložit celním orgánům členských států platnou obchodní fakturu, na níž musí být uvedeno prohlášení datované a podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který takovou fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli prodáváných na vývoz do Evropské unie, pro které byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v (dotčené zemi). Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“ Není-li taková faktura předložena, použije se clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.*
48. Krajský soud nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že byl nedostatečně zjištěn skutkový stav stran uložení konkrétní výše sazby antidumpingového cla. Podle § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) bylo na žalobkyni, aby fakturou, která by splňovala náležitosti stanovené v čl. 1 odst. 5 nařízení o antidumpingovém clu, prokázala konkrétního výrobce trubek, které dovezla do EU. Jelikož takovou fakturu nedoložila, postupoval žalovaný zcela správně, když aplikoval zbytkovou sazbu antidumpingového cla.
49. Rozhodně nebylo povinností žalovaného, aby sám aktivně vyhledával výrobce dovezených trubek a žádal jej o fakturu splňující náležitosti dle čl. 1 odst. 5 nařízení o antidumpingovém clu. Daňové (celní) řízení totiž není vystavěno na zásadě vyšetřovací. Je to naopak daňový subjekt, jehož tíží důkazní břemeno ohledně skutečností, které je povinen tvrdit. Námitka není důvodná.

K rozporu s nařízením o souběhu cel

50. Žalovaný k aplikaci nařízení o souběhu cel uvedl, že ochranářským nařízením byly otevřeny celní kvóty vztahující se na dovoz výrobků rozdělených do příslušných kategorií (vymezeny kódy kombinované nomenklatury) do EU dle přílohy I. ochranářského nařízení ze zemí uvedených v příloze IV ochranářského nařízení. Dle čl. 1 odst. 6 ochranářského nařízení se uplatní dodatečné clo ve výši 25 %, pokud není uplatněna příslušná kvóta nebo pokud již byla vyčerpána. Pro ČLR byla otevřena v období od 2. 2. 2019 do 30. 6. 2019 kvóta o objemu 1.299,98 t a následně od 1. 7. 2019 do 30. 9. 2019 byla otevřena kvóta o objemu 3.343,74 t. Podle čl. 2 nařízení o souběhu cel se veškerá opatření přijatá podle tohoto nařízení použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost a nemají zpětný účinek. Žádné opatření přijaté podle tohoto nařízení nezakládá právo na vrácení cel vybraných před datem vstupu tohoto nařízení v platnost. Podle čl. 3 uvedeného nařízení vstupuje toto nařízení v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Vzhledem k tomu, že nařízení o souběhu cel bylo vyhlášeno v Úředním věstníku Evropské unie L 227 ze dne 3. 9. 2019, s. 1-25, a celní prohlášení žalobkyně byla podána dne 12. 3. 2019, resp. 1. 7. 2019, právní úprava v něm obsažená na projednávanou věc vůbec nedopadá. Žalobkyně požadavek na čerpání kvóty ani v jednom případě neuplatnila, to vyplynulo až z podaného odvolání. Žalovaný požádal EK o čerpání kvóty otevřené do 30. 6. 2019 a EK mu vyhověla. Proto žalovaný změnil jeden z platebních výměrů tak, že uplatnil nulovou sazbu dodatečného cla. Kvóta otevřená do 30. 9. 2019 byla v době podání žádosti EK již vyčerpána, proto žalovaný u

druhého platebního výměru ponechal správcem daně vyměřené dodatečné clo v planosti (str. 21 a 22 napadeného rozhodnutí).

51. Podstata námitky tkví v tom, že na věc mělo být aplikováno nařízení o souběhu cel, což mělo vést ke snížení sazby antidumpingového cla. Podle čl. 2 tohoto nařízení platí, že *veškerá opatření přijatá podle tohoto nařízení se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost a nemají zpětný účinek. Žádné opatření přijaté podle tohoto nařízení nezakládá právo na vrácení cel vybraných před datem vstupu tohoto nařízení v platnost.*
52. Krajský soud plně souhlasí s žalovaným, že předmětné nařízení se na věc vůbec nevztahuje. Žalovaný zcela správně odkázal na čl. 85 odst. 1 celního kodexu, který stanoví, že *částka dovozního nebo vývozního cla se stanoví na základě pravidel pro výpočet cla, která se na dané zboží vztahovala v okamžiku, kdy celní dluh u tohoto zboží vznikl.* Rozhodující jsou tedy hmotněprávní podmínky pro vznik celní povinnosti v době vzniku celního dluhu, nikoliv v době, kdy je v budoucnu o celním dluhu rozhodováno (např. doměřením cla jako v nyní řešené věci). Celní dluh pak v nyní řešené věci vznikl dle čl. 77 celního kodexu dne 12. 3. 2019, resp. 1. 7. 2019, tedy před účinností nařízení o souběhu cel. Žalovaný proto dle poslední zmíněného nařízení postupovat nemohl. Navíc samo nařízení o souběhu cel samo v citovaném čl. 2 uvádí, že nemá zpětnou účinnost. Námitka není důvodná.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

53. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
54. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 18. listopadu 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu